

**ΜΝΗΜΗ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ – ΓΙΟΡΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
(30 Ιανουαρίου)**

Στις 30 Ιανουαρίου κάθε χρόνο γιορτάζουμε τη μνήμη των Τριών Ιεραρχών, όπως καθιερώθηκε από το 1100 μ.Χ.. Η γιορτή τους, από το 1842, λέγεται και Γιορτή των Γραμμάτων, μια και οι Τρεις Ιεράρχες ήταν Μεγάλοι Δάσκαλοι αλλά και Πατέρες της Εκκλησίας.

Οι Τρεις Ιεράρχες είναι **ο Μέγας Βασίλειος, ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος και ο Γρηγόριος ο Θεολόγος.**

Η γιορτή τους είναι γιορτή της Παιδείας και των Γραμμάτων, γιορτή των δασκάλων και των μαθητών. Οι Τρεις Ιεράρχες ήταν άνθρωποι μορφωμένοι, σοφοί δάσκαλοι, φημισμένοι ρήτορες και συγγραφείς. Πρόσφεραν πάρα πολλά στα γράμματα, διαθέτοντας ολόκληρη την περιουσία τους. Ήταν ευσεβείς Ιεράρχες, επιφανείς θεολόγοι, με κοινωνική προσφορά και φιλανθρωπικό έργο, που διέθεσαν τη ζωή τους στην πίστη τους για τον Χριστό.

Το έργο των Τριών Ιεραρχών είναι πολύ μεγάλο. Όλοι οι φτωχοί, οι άρρωστοι, τα ορφανά και οι ηλικιωμένοι έβρισκαν καταφύγιο κοντά τους. Η μεγάλη τους καρδιά και η χριστιανική ψυχή τους γίνονταν στέγη για όσους είχαν ανάγκη. Ήταν τόση η καλοσύνη και η φιλανθρωπία τους, που δεν υπολόγισαν τα πλούτη και τα χρήματά τους. Τίποτα δεν κράτησαν για τον εαυτό τους. Όλα τα υπάρχοντά τους τα διέθεσαν για να δώσουν χαρά στους συνανθρώπους τους.

Δίκαια, λοιπόν, ονομάστηκαν Μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας και Προστάτες των Γραμμάτων και των Σχολείων, γιατί έδειξαν με τη ζωή και το έργο τους ότι η πίστη προς τον Θεό και η αγάπη προς τον συνάνθρωπο συμβαδίζουν. Οι ίδιοι ήταν, είναι και θα είναι οδηγοί προς την αληθινή γνώση και μόρφωση, αγαθά πρότυπα κάθε νέου ανθρώπου.

Λόγια των Τριών Ιεραρχών

Η Σκέψη του Πατρίου Αγίου Θεράποντα

«Πολύ πιο εύκολα μπορεί κανείς να σηκώσει με τους φίλους του την πιο ανυπόφορη συμφορά παρά μονάχος του την πιο μεγάλη ευτυχία».

Η Σκέψη του Πατρίου Αγίου Θεράποντα

«Τίποτα αντάξιο δεν υπάρχει του πιστού φίλου»

Η Σκέψη του Πατρίου Αγίου Θεράποντα

«Να προσέχουν τα παιδιά με ποιους συναναστρέφονται, να προσέχουν ποιους κάνουν φίλους. Όπως ο μολυσμένος αέρας, όταν τον εισπνεύσουμε, αφήνει μέσα μας χωρίς να τα βλέπουμε μικρόβια της αρρώστιας, έτσι και το κακό περιβάλλον αφήνει μέσα στη ψυχή του παιδιού τη μόλυνσή του.»

